

OHNISKO

Počítame s vami...

január – február 2021

SLOVO KAZATELKY

Kto nám dá vidieť dobré veci?

ROZHOVOR

So superintendentkou ECM, ČO

PRE MLÁDEŽ

Jubilejný rok očami mladých

TÉMA

V spleti informácií

Kto nám dá vidieť dobré veci? (Ž 4, 7)

Heslo mesiaca januára sa nachádza v 4. žalme a vyjadruje stav, v ktorom sa dnes nachádza množstvo ľudí okolo nás: „*Mnohí sa pýtajú: ‚Kto nám dá vidieť dobré veci?‘*“ Žalmista hneď v druhej časti verša však upriamuje našu pozornosť na správnu odpoveď – všetci potrebujeme svetlo Božej tváre (Ž 4, 7).

Samotný žalm by mohol slúžiť ako každodenná pripomienka pre všetkých veriaciach. Keď sa pozrieme okolo seba, najmä v dnešnej situácii vidíme množstvo znepokojujúcich vecí a je pochopiteľné, že ľudia okolo nás sa pýtajú: *Kto nám dá vidieť dobré veci?* Odkiaľ prichádza pomoc? Čo máme robiť? Na koho sa obrátiť? Kto nás zachráni? –

V prvom rade okolo nás zúri globálna pandémia (ohrozenie zdravia a života). Nemocnice sa plnia, lekári sú na pokraji síl. Takmer každá krajina sa zúfalo snaží nejakým spôsobom skrotiť šírenie koronavírusu. Vodcovia robia, čo môžu, ale zatiaľ sa nikomu okolo nás nepodarilo podstatnejšie pokročiť. Ľudia sa pýtajú: Kde nájdeme odpovede a pokoj? – **Ako im odpovieme my Božie deti?**

Po druhé, kam sa len pozrieme, politická nestabilita u nás i celosvetovo je hmatateľnejšia než kedykoľvek predtým (ohrozenie bezpečia a ekonomiky). Šíria sa lži, výmysly a dezinformácie. Je stále ťažšie rozoznať pravdu od klamstva. Ľudia sa pýtajú: Kde nájdeme odpovede a pokoj? – **Ako im odpovieme my Božie deti?**

Do tretice, sme svedkami rastúcej nejednoty aj vnútri Kristovej cirkvi – v rôznych témach a na rôznych úrovniach (spoločenstvo, cirkvi). Kresťania v rodinách, zboroch, na sociálnych sieťach zažívajú a, žiaľ, často aj sami roznečujú hnev, nenávisť a rozdelenie. Ľudia sú znechutení a pýtajú sa: Kde nájdeme odpovede a pokoj? – **Ako im odpovieme my Božie deti?**

Dávid na konci tohto žalmu ponúka svoj návod:

(1) radosť v srdci z toho, že naše mená sú zapísané v nebesiach: z Božej milosti, zo spásenia; (2) prioritu duchovného nad materiálnym. Jeho vnútorná radosť prevyšuje všetko šťastie z materiálnych vecí (obilie a mušt), ktoré motivujú druhých; (3) jeho pokoj (dokonca schopnosť spať) pochádza z vedomia, že Boh je s nami a bdie nad nami.

Ježiš vyjadril rovnaký princíp, keď nás vyzýval, aby sme o nič neboli ustarostení, ale všetko predkladali Bohu, ktorý o nás vie. Máme hľadať najskôr kráľovstvo Božie a Jeho spravodlivosť (Mt 6, 31 – 34). Podobne nás vyzýva aj apoštol Pavol; aby sme mysleli na to, čo je hore, nie na to, čo je na zemi (Kol 3, 2, tiež 2 K 4, 16 – 18). To je tá správna cesta, nech nás obklopuje čokoľvek!

O čo viac by sme my metodisti potrebovali opakovať a hlásať všade a stále heslo a testament zakladateľa nášho hnutia: *To najlepšie zo všetkého je, že Boh je s nami.* Tieto slová Wesley vyslovil na svojej smrteľnej posteli 2. marca 1791. Čo iné to je, než zdôraznenie perspektívy, v ktorej by sme mali každý deň žiť svoj život? Perspektíva, v ktorej by sme mali pristupovať k bezradným, zmäteným či nahnevaným ľuďom okolo seba, znie: „Boh je s nami“. On nikam neodíšiel. Ak Ho poznáš, hľadaj Jeho kráľovstvo a spravodlivosť – a ostatné ti bude pridané. Ak Ho nepoznáš, ukážem ti cestu, ako Mu odovzdať svoj život. Pozri, čo pre teba spravil (!) – *Boh dokazuje svoju lásku k nám tým, že Kristus zomrel za nás, keď sme boli ešte hriešni* (R 5, 8).

V tomto náročnom období v histórii ľudstva neexistuje dôležitejšia úloha a naliehavejšia výzva pre všetkých znovuzrodených kresťanov než miesto Krista volať na svoje okolie: ZMIERTE SA S BOHOM! (2 K 5, 20). **Len v Bohu nájdete pokoj** a iba od Neho pochádza **nádej** (Ž 62, 6) – dva základné lieky pre mnohé ťaživé problémy dnešného sveta.

Gabriella Kopas

Buďte milosrdní, ako je milosrdný aj váš Otec. (Lk 6, 36)

V cirkevnom kalendári sa nový rok začal 1. adventom. Preto sme už k adventu a Vianociam poslali z biskupskej kancelárie pohľadnicu s heslom na nový rok. Bolo to naše vyjadrenie vďaky všetkým, ktorí spolupracujú v oblasti Centrálnnej konferencie strednej a južnej Európy a podporujú spoločnú službu. Obrázkami sme chceli vyjadriť niečo z tej rozmanitej práce.

Ako sa dá obrazne vyjadriť Božie milosrdenstvo? Už prvá Božia zmluva s celým stvorením v Noemových časoch je viditeľným znakom Božieho milosrdenstva. Ale nestalo sa tak preto, že by bol Boh podľaľhol ilúzii, že človek sa stal od základu lepším. Rovnako ako pred potopou Boh opakuje rozsudok, že „ľudské srdce je už od mladosti náchylné na zlé“ (Gn 6, 5 pred potopou; Gn 8, 21 po potope). Boh sa však vo svojom milosrdenstve rozhodol, že už nikdy nevyhubí všetky živé tvory. Uprostred búrkových mrakov by sa preto mala znova a znova zjavovať dúha ako znamenie Božieho milosrdenstva.

Uplynulý, ako aj nový rok, ktorý sa začal 1. adventom, sú zatienené korónovými mrakmi. A na oblohe zostáva príliš veľa ďalších búrkových mrakov: zmena podnebia, násilné konflikty v mnohých regiónoch sveta a tiež neistota týkajúca sa ďalšej cesty našej vlastnej cirkvi. Dúha sa ale v novom roku znova a znova zablyсне a pripomenie nám Božie milosrdenstvo. Nech to aj Vás povzbudí, aby ste vo svojich modlitbách a svojimi vlastnými obdarovaniami preukazovali mnohoraké znamenia, že sa ako cirkevne spoločnosť delíme o to milosrdenstvo s inými ľuďmi.

biskup Patrick Streiff
(prel. Mariana Kušaková)

Tisíc vďačností

Zastavím sa, zamyslím sa, zapíšem si – to bola jesenná výzva vďaky, ktorú som uvidela na Facebooku jednej priateľky. Jeseň býva pre ňu ťažším časom; má extrémnu alergiu, začína sa školský rok, a tak namiesto sťažovania sa chcela si všimnúť a zapisovať každú maličkosť, správanie ľudí, ale aj vypočuté modlitby, kým vďačností nebude tisíc. Bolo k tomu treba jeden pekný zápisník a pero. ☺ A tak som 1. 9. 2020 začala s vďačnosťami aj ja.

Niekedy som si zapísala len obyčajné veci, ktoré vyvolajú úsmev na tvári, ale bez nich by bol život ťažký: za pohár, papučky, okno v izbe, za výplatu, za paralen ☺; alebo za to, že tečie voda, funguje pošta, za veselý telefonát od jednej tety z DSS. Niekedy jedna vďačnosť mala aj viac riadkov; keď ma zaujalo niečo z rozhovoru, pri čítaní Biblie, z cesty do práce...

Napríklad vďačnosť č. 45 bola za to, že niekto vo vlaku mal v telefóne zvonenie piesne *How great is our God* (Aký veľký je náš Boh), vďačnosť č. 900, že jeden známy už nastúpil do práce (po prekonaní ťažšej formy covidu-19), a posledná vďačnosť č. 1000, zapísaná 28. 12. 2020, bola za to, že Božia milosť ešte trvá. Najmä v tomto náročnom čase je dobré ďakovať a spočítavať všetky dary, ktoré so sebou prinášajú všedné dni. Namiesto tmavých mrakov človek vidí aj slnečné lúče.

Výzva mojej priateľky na Facebooku ma veľmi obohatila. Ju zase do písania motivovali dve osoby: Ann Voskamp, autorka knihy *One thousand gifts* (Tisíc darov), a Tara Cole, ktorá má každú jeseň vo zvyku písať si knihu vďačností.

Je dôležité, o čom hovoríme, čo šírimo a dávame na sociálne siete. Môže to niekoho povzbudiť, potešiť alebo, naopak, nahnevať či dokonca nahnať strach. Aj o tom je toto číslo.

Prajem Vám príjemné čítanie a veľa zdravia v tomto novom roku 2021, milí čitatelia. Nech netrúfate nádeji a nech Vás naplňa Boží pokoj!

Milena Belková

Kresťan v spleti právd a hoaxov na internete

Téma, ktorá je aktuálna. Náš svet je pospájaný sieťou internetu. Do priestoru celého sveta sa dostanú informácie ihneď, na druhom konci ich užívateľ internetu môže čítať, pozeráť, využívať. Informácie sú zo všetkých oblastí ľudského myslenia, tvorenia, umenia, zoznamovania sa, cestovania, oddychovania, rekreácie a iných. Považujem to za prínosné a som vďačný, že doba, keď sme sa nevedeli dostať k informáciám, je preč. Zle sa nám študovalo, horšie sa nám žilo bez rýchlo dostupných informácií. Museli sme tráviť veľa času získavaním informácií z knižníc; chodením na vlakové a autobusové stanice, keď sme si chceli zistiť a odpísať spoje; nedali sa z domu objednať cestovné lístky a letenky; nebola donáška jedál atď. Informačné technológie (IT) dostupné v domácnostiach nám šetria veľa času a sprostredkujúajú téměř všetko online.

Informácie na každom jednom konci internetu môže zverejňovať každý, na druhom konci môže zas zverejnené textové informácie a videá prijímať ktokoľvek. Zväčša nemusia byť nikým kontrolované ani kontrolovateľné. Pracovníci v oblasti IT sú veľmi opatrní na zverejňovanie osobných informácií, fotiek, videí. Hovoria, že čo je raz na internete, tak to tam je. Informácie sa môžu využiť alebo aj zneužiť na rozličné ciele, trebárs aj kriminálnej povahy.

V spleti informácií sa celkom pochopiteľne nájde aj fantazírovanie, čudesné náboženské predstavy, rafinované dezinformačné kampane, pornografia, neúčinné lieky a výživové doplnky, klamstvá rôznych kalibrov, snaha zavádzať i podvádzať čitateľov a iné. Každý užívateľ internetu vie, o čom hovorím. Zámerom ľudí, ktorí takéto veci vkladajú do internetovej siete, je často snaha získať pozornosť, viac čitateľov, viac tých, čo pozerajú, a potom následne peniaze od inzerentov. No sú aj takí, čo chcú len podporiť svoje ego, v niektorých prípadoch sa

Zdroj: Pixabay

bavia na tom, ako im ľudia „naleteli“. Samozrejme, že internet používajú aj duševne chorí a výplody svojej chorej mysle tam majú tiež možnosť zverejňovať.

Pre takéto internetové informácie sa zaužívalo slovo *hoax*. Označuje podvod, mystifikáciu či žartovnú klamlivú správu. V elektronickej komunikácii je hoax špeciálne nevyžiadaný e-mail alebo správa, ktorá užívateľa varuje pred nejakým vírusom, prosí o pomoc a peniaze, informuje o nebezpečenstve, snaží sa ho pobaviť a pod.

Niektoré informácie sa tvária ako kresťanské, ale ide o kresťanské hoaxy. Existujú webové stránky, ktoré ich konkrétne uvádzajú a vystríhajú pred ich šírením. Stačí si napísať do vyhľadávacieho „Christian hoax“. Budete prekvapení, čo všetko sú klamstvá, vyzerajúce ako pravda a nič než pravda. Nám konzervatívnejším kresťanom hrozí asi viac ako iným, že im budeme veriť a následne ich aj šíriť. Vyzerajú často ako „biblické“ a „podložené“. Baptista J. Wilson opísal aktuálnu situáciu s ochorením COVID-19 na stránke známeho The Guardian tak, že práve konzervatívni kresťanskí kazatelia hlboko popierajú nebezpečenstvo spojené so šírením koronavírusu. V rozpore so zdravým rozumom a biblickou teológiou hlásajú to, čo

je len zdanlivo kresťanské. Avšak nachádzajú si poslucháčov. Viacero amerických kazateľov a duchovných ohrozilo svoje stádo organizovaním masových bohoslužieb s tvrdením, že vírus môže byť porazený vierou v Boha. J. Merit nazval svoj článok „Niektorí z najviditeľnejších kresťanov v Amerike zlyhávajú v koronavírusovom teste. Namiesto lásky ponúkajú prísny samospravodlivý súd.“. Všíma si populárneho pastora a spisovateľa Johna Pipera, ktorý dostal otázku, čo by povedal pastorom, ktorí tvrdia, že pandémie je Božím rozsudkom nad hriechnymi mestami a arogantnými národmi. Odpovedal: „Boh niekedy používa chorobu, aby vyniesol osobitný súd nad tými, ktorí Ho odmietajú a vydávajú sa hriechu.“ Alebo cituje R. R. Rena, redaktora konzervatívneho kresťanského časopisu First Things, ktorý tvrdil, že „vôbec nestojí za to pre vírus ‚hromadne vypínať spoločnosť‘ („lockdown“) ... Sentiment záchranu životov za každú cenu má démonickú stránku,“ napísal Reno a odsúdil „nedomyšlenú krížovú výpravu proti ľudskej konečnosti“. Posúďte sami, milí čitatelia Ohniska, čo môžu vyvolať takéto sporné tvrdenia u povrchne informovaného, ale hlboko veriaceho kresťana, ktorý verí autoritám, ako sú Piper alebo renomovaný kresťanský časopis First Things, hoci ich názory nemožno považovať za teologicky korektné.

Takto by sa dalo pokračovať. V spleti informácií si vyberáme tie „kresťanské“, ale i medzi nimi je veľa nebezpečných a teologicky falošných správ. Často za nimi stojí vlastné ego autora, viac ako snaha niekomu pomôcť. To sa v dejinách cirkvi dá nájsť počas celej jej existencie. Aj tu nám pomáha Písmo sväté. V Druhom liste Tesaloničanom (2, 2) je napísané: „nedajte sa tak rýchlo vyvieť z miery a zastrážiť nijakým duchom ani slovom, ani listom, údajne našim...“ a v Liste Galat'anom (5, 25) sa kresťanom odporúča: „Ak žijeme Duchom, podľa Ducha aj konajme!“, teda naznačuje sa nám, že v spleti informácií a dezinformácií obstojíme vtedy, ak poznáme autora a ak sami žijeme

Duchom. To, či autor hovorí pravdu, alebo píše hoax, kresťan rozpozná cez znalosť Písma v súlade so správnym výkladom Písma. A to druhé je nemenej dôležité: žiť život viery. Denne ísť za Pánom, denne s Ním hovoriť v modlitbe, denne sa pred Ním koríť a nedávať miesto pýche. Viem, že to nie je jednoduché, pretože celý svet dnes je (ale bol aj skôr!) vedený proti pokore, proti skromnosti, proti službe, slovom – proti kresťanským prejavom. Nečudo, že mnohí podliehajú a robia opak. Pod rúskom kresťanstva sa snažia zaujať a byť videní, byť obdivovaní, rešpektovaní, uznávaní, ale aj bohatí a vplyvní. Zhŕňajú poklady pre seba, no nie sú bohatí v Bohu (Lk 12, 21). A tak sa treba rozhodnúť v tej spleti informácií. Veď „kde je tvoj poklad, tam bude aj tvoje srdce“ (Mt 6, 21). Inými slovami, to, na aké správy zameriavaš svoju pozornosť a čomu veriš, je aj signálom toho, kde sa duchovne nachádzaš.

Pavel Procházka

Pod'akovanie z Nemecka

Každý rok posielame 5 ks povinných výtlačkov Hesiela do archívu v Herrnhute. V decembri prišlo toto pod'akovanie: „S blížiacim sa koncom roka sa obzeráme za časom, ktorý nikto nečakal. Opäť sme videli, aká dôležitá je skutočná dôvera a súdržnosť v náročných chvíľach. Svoj podiel na tom majú aj Denné texty Moravskej cirkvi, pretože vďaka nim ľudia dôverujú Bohu. Úvahy im dodávajú silu a každý deň navzájom spájajú ľudí z celého sveta prostredníctvom Božieho slova. Veľmi pekne ďakujeme za Vaše odhodlanie.“ Corina Halang

Ako sa nedat' oklamať na webe

Keď nám strach bráni v uvážlivosti, ľahko sa dáme oklamať. Stávame sa pomerne jednoducho a rýchlo dostupnou korisťou pre tých, ktorí nás chcú zmanipulovať. Ak sa dáme strhnúť masou, sme ľahko ovládateľní. Je to však nebezpečné, lebo strachom uchvátený dav je najagresívnejší. Racionalita ustupuje do úzadia a do popredia sa dostávajú prvotné pudy.

Ako sa však nedat' zmiast' a ovládnuť, zachovať si svoju tvár a rozvahu a napriek všetkému zostať pokojným, to bolo náplňou **pastorálky pracovníkov cirkvi**, ktorá sa konala **online** formou **23. 11. 2020** na tému **V spleti informácií**.

Masovokomunikačné prostriedky majú obrovskú moc. Aby prežili, bojujú o našu priazeň.

Koho zámerom je strhnúť masy? Masovokomunikačné prostriedky majú obrovskú moc. Aby prežili, bojujú o našu priazeň. Bez našej diváckej či čitateľskej podpory by neprežili. A tak súperia; predbiehajú sa v sledovanosti,

v počte pozretí a lajkov; v tom, kto uchváti našu pozornosť viac: kto si získa našu priazeň, našu podporu, našu dôveru. Nie vždy však čestným spôsobom. Prostriedky, ktorými to dosahujú, majú, žiaľ, často pramálo spoločného s etickými, tobôž kresťanskými princípmi.

Ako sa zorientovať v spleti informácií a nestratiť pritom kresťanský smer? Je jedinou možnosťou nášho kresťanského postoja snaha vyvarovať sa akýmkoľvek konfliktom, vyvolaným protichodnými, často zmätočnými informáciami? – Nie, našou povinnosťou je zaujať zodpovedný postoj, lebo zodpovedný postoj je jediným správnym postojom veriaceho človeka (Gn 3, 9nn; 4, 9nn). Zodpovedný postoj nie je

naša voľba, ale povinnosť prameniaca z výsady Božích detí, ktorú ako veriaci v Neho máme (2Tim 1, 7nn; Rim 8, 15n).

Vzdelávacou časťou podujatia nás sprevádza sestra *Gabriella Kopas*. Na príklade konkrétnych ukážok z internetového prostredia nám prezentovala množstvo príkladov zavádzajúcich informácií, ktoré toto masovokomunikačné celosvetové médium ponúka. Mohli sme sa zapájať a konfrontovať svoje pocity, ktoré v nás jednotlivé zmätočné informácie po prečítaní vyvolali. Všetky články mali jedno spoločné: boli plné vnútorného konfliktu. Ich cieľom bolo zneistiť čitateľa. Strhli nás, šokovali alebo vyvolávali strach, čiže prvotne zaútočili na naše emócie. – Ako vôbec vyjsť z tohto matrixu??

Sestra Gabika mala pre nás pripravených množstvo interaktívnych aktivít, vďaka ktorým sme mohli spoločne objavovať stratégie, ako deeskalovať vnútorne vypäté situácie zámerne vyprovokované svojimi autormi, a následne ako takéto deeskaláčne myslenie preniesť do života cirkvi; veď ani cirkev nie je imúnna voči konfliktom. Existuje na to nejaký všeobecný vzorec?

Základom je vedomá snaha upokojiť sa. Vyvarovať sa rýchlym, neuváženým a vyhraneným názorom. Snaha zmeniť emóciu na racionálny postoj. To je možné dosiahnuť položením si viacerých otázok, napr.: *Kto je autorom tohto článku? Je odborníkom v danej oblasti? Komu je článok adresovaný, koho chce osloviť? Čo sa snaží autor článku komunikovať? Aký je jeho zámer (zjavný alebo skrytý)? Čo chce u čitateľa dosiahnuť?* – Ak na tieto otázky nepoznám spoľahlivú, vierohodnú a najmä ľahko overiteľnú a dostupnú odpoveď, ide len o manipulatívnu techniku autora. O spôsob, ako ma dostať tam, kde ma chce mať.

Na pastorálke sme si ilustrovali aj konfliktne situácie v súžití spoločenstva cirkvi. Väčšinou vznikajú z neuspokojených potrieb alebo očakávaní. Zdroje týchto konfliktov sú rôzne, najčastejším je zlyhanie v komunikácii

(nepochopenie sa alebo neochota vysvetliť si veci a vzájomne si načúvať), neschopnosť zaujať empatický postoj a množstvo predpokladaných a mylných domnienok.

Najdôležitejším predpokladom na pastoračné zvládanie takýchto vyhrotených situácií je snaha o ich riešenie a túžba dosiahnuť jednotu. Nie v zmysle názorovej jednoty, tá vzhľadom na rôznorodosť povolání osobností Božej rodiny ani nie je možná, ale v zmysle upriamania pozornosti na totožné východisko a spoločný cieľ. Jednotným východiskom je Božie slovo. Z viery v Boha pramení naša láska k Bohu, ktorá nás privádza k vedomému rozhodnutiu milovať blížneho. Ako jednotlivé údy Kristovho Tela, Cirkvi, sme nedeliteľnou (1Kor 12, 12), vzájomne poprepájanou súčasťou; Hlavou je On sám (Ef 5, 23). Naším spoločným cieľom má byť vzájomná starostlivosť (1Kor 12, 22), aby sme takto rástli a budovali sa na chrám (1Kor 6, 15). Prejavom a prvotným predpokladom takejto starostlivosti má byť v prvom rade úprimný záujem jedného o druhého. Názorové uhly pohľadu, ako dosiahnuť spoločný cieľ – vzájomne sa budovať a spoločne rásť –, môžu byť rôzne, ale spoločný cieľ zostáva: budovanie Cirkvi.

Názorové uhly pohľadu, ako dosiahnuť spoločný cieľ – vzájomne sa budovať a spoločne rásť –, môžu byť rôzne, ale spoločný cieľ zostáva: budovanie Cirkvi.

Najdôležitejším predpokladom na pastoračné zvládanie takýchto vyhrotených situácií je snaha o ich riešenie a túžba dosiahnuť jednotu.

Len keď prejavíme o druhého človeka záujem, zistíme, čo mu chýba alebo čím je frustrovaný, z čoho je sklamaný alebo prečo je nahnevaný či apatický. Tam môžeme prejať svoj súcit, porozumenie a prijatie. Nevysmievať sa, nespochybňovať, neznevažovať emócie druhého

človeka ani ich neporovnávať s vlastnými alebo s „normou“ toho, ako by sa mal správať –, to je základ. Komunikovať v atmosfére pokoja, rešpektu; prijať človeka takého, aký je, a aktívne mu načúvať je najlepšou pastoračnou stratégiou a predpokladom vedomého spoločného dosahovania cieľa: budovania Cirkvi.

Duchovnou časťou pastorálky bol poverený brat *Peter Mazúr*. Brat Peter nás okrem záverečnej modlitby previedol viacerými textami Novej zmluvy, v ktorých sme sa zamýšľali nad tým, čo je hriech a čo je Božie milosrdenstvo, aký je Boží obraz. Ako nosný text nám poslužil text z Lukášovho evanjelia 20, 20 – 25. Predpokladom záchranu od hriechu je pokánie (Lk 13, 3.5) a k pokániu vedie Božia dobrota (Rim 2, 4). Keď mám skúsenosť s Božou dobrotou, spoznávam Božie milosrdenstvo. Len v opätovnom „napojení sa“ na Boha môžem prinášať ovocie (Lk 13, 6 – 9).

Brat kazateľ sa s nami podelil aj o svoju osobnú skúsenosť s tým, čo by nazval ako „náboženský človek verzus kresťan“. Pohľadom dneška aj on seba vníma ako kedysi náboženského človeka. Náboženský človek dodržiava zvyky, tradície, nariadenia, predpisy a zákony, teda žije tzv. *formálne* kresťanstvo. Keď však prejde hlbokou vnútornou obrodou; keď prežije Božie povolanie a poslúchne ho, stáva sa z neho kresťan – Kristom povolaný a vyvolený Boží. Až služba konaná v mene Krista robí z človeka kresťana – služobníka Božieho. Budovanie a kultivovanie osobného vzťahu s Bohom by malo byť celoživotnou náplňou života kresťana. Vnútorne prežívanie všetkého s Ním v modlitbe, delenie sa o každú pohnútku, a odovzdanosť srdca – to je to, čo odlišuje kresťana od náboženského človeka. Prosme, aby sme takýto stav dosiahli a v ňom vytrvali až do konca!

Ďakujeme za živé spoločenstvo, ktoré sme mohli vytvoriť online, a vďaka modlitbe a vedomiu jednoty Kristovho Tela môžeme vytvárať nepretržite.

Jubilejný rok očami mladých

Mám živé spomienky na silvestrovskú noc z roku 2019 – 2020. Stáli sme partia priateľov na lúke vedľa dedinky Hybe. Z diaľky sme pozerali na ohňostroje rozliehajúce sa po lipovskom údolí. My sami sme jeden zosnovali. Želali sme si len dobré, jubilejný rok 2020, od ktorého sme veľa očakávali... A dočkali sme sa, čo by asi nikto z nás naozaj nečakal. Aký bol jubilejný rok – opýtal som sa viacerých mladých, odpovedali traja.

Čo ťa rok 2020 naučil?

Andrej D.: Naučil ma, že si mám v budúcnosti viac vážiť čas s priateľmi, hlavne tráviť čas vonku, nie v miestnosti. Prežívať rôzne situácie, ktoré sú v tejto situácii (celoplošnosvetevej), ale popravde ma naučil byť trpezlivejším.

Marianna B.: Ceniť si spoločnosť. A to nielen bratov a sestier v Kristovi, ale aj kamarátov a kamarátok, pretože človeku je lepšie v kolektíve ako samému. ☺

Adam B.: Tento rok bol pre mňa veľmi povzbudivý. Naučil ma veriť a dôverovať Pánovi a v najhoršom momente sa Mu bezprostredne odovzdať.

Čo ti rok 2020 dal?

Andrej D.: Zastavil ma a nechal ma zamyslieť sa nad svojím životom poriadne. Dal mi osobu, ktorá je veľmi zlatá a milá, priateľku.

Marianna B.: Čas na aktivity, ktoré som predtým nestíhala; na svoje koníčky, ktorými sú kaligrafia a čítanie, a celkovo priestor na nabra-

tie novej energie v tomto uponáhľanom svete.

Adam B.: Naučil som sa rozvíjať v Pánovi, venovať sa svojim hobby, učiť sa riešiť situácie alternatívne, obhajovať Hospodinovo slovo. A hlavne som pochopil, čo znamená precízne jarne upratovanie.

Vzal ti niečo rok 2020?

Andrej D.: Veľa rôznych kresťanských akcií, kde by som sa bol veľmi rád zúčastnil. Ale aj možnosť stretnúť sa na hlavnej česko-slovenskej mládežníckej víkendovke, ktorá mala byť v Mikulove.

Marianna B.: Možnosť stretnúť sa s pre mňa drahými ľuďmi a rodinou.

Adam B.: Posledné obdobie si myslím, že mi viac dalo, než vzalo; čo som ale určite uctil ako stratu, je aj tá nízka úroveň socializácie, ktorú som mal ako introvert.

Čo budeš raz rozprávať budúcej mladej generácii, ktorá toto pandemické obdobie nezažila?

Andrej D.: Nech si poriadne umývajú ruky, a keď sú chorí, nech sedia doma. A nech sú radi, že nezažili prázdne ulice a čas nudy doma.

Marianna B.: Že to boli ťažké časy, ale cieľom bolo zostať pozitívny s negatívnym testom, t. j. obklopovať sa dobrými správami. Byť solidárny a chrániť nielen svoje zdravie, ale aj dbať na iných, a v neposlednom rade, vážiť si svojich blízkych, čo môže znamenať aj jednoduché gesto, ako zavolať starej mame či napísať

kamarátke žijúcej v zahraničí, ako sa jej darí.

Adam B.: Ak sa niekedy tento svet dožije ešte ďalšej generácie, myslím si, že už dávno bude všetko po starom. Svet sa nezmení, to len technológie.

Máš nejaké povzbudenie pre mladých čitateľov Ohniska?

Andrej D.: Vážte si každý moment, ktorý zažívate s priateľmi, lebo môže nastať taká situ-

ácia ako pandémie, a rozdelí vás na dlhú dobu.

Marianna B.: Veľmi sa ma dotkli verše z Matúša 6, 31 – 34. Uistujú nás, že Boh nám dá všetko, čo potrebujeme, a nemusíme si robiť starosti s vecami, ktoré má On pod kontrolou.

Adam B.: Ďakujte Pánovi, ak ste nemali tú česť okúsiť ponorkovú chorobu. Ani ja som ju vďaka Pánovi nemal.

Pripravil Pablo

Čo nedávať na sociálne siete?

Dnes je svet zahltený rôznymi a najmä negatívnymi správami. Michaela Mihoková pracuje ako redaktorka pre internetové noviny. Položili sme jej tri otázky:

1. Každý deň píšeš nový článok. O čom najviac píšeš?

Píšem články zamerané na kresťanstvo. Vyhľadávam svedectvá

tých, čo priamo získali skúsenosť s Bohom, vytváram zamyslenia; je to kreatívna činnosť a každý deň je dôležité nájsť niečo nové. Raz za týždeň prinášam článok aj z oblasti literatúry, pretože knihy sú mojou srdcovou záležitosťou a nemôžem sa s ostatnými nepodeliť o výnimočné tituly, ktoré neustále vychádzajú.

2. Čo podľa teba ľudí zaujíma?

Nedá sa to zovšeobecňovať, v každom období prevláda iná potreba v spoločnosti. Platí však akýsi paradox – na jednej strane sťažnosť na opakujúce sa negatívne správy v médiách; na strane druhej ich aktívne vyhľadávanie. Občas

mám pocit, akoby sme prestali mať schopnosť úprimne sa smiať, a tak je niečo pozitívne ladené často prehlíadané.

3. Čo by kresťan nemal dávať na Facebook alebo na iné sociálne siete?

Slovensko je jednou z krajín, v rámci ktorej sa najviac verí v konšpiračné teórie. Kresťan sa, žiaľ, dal nalákať a uteká s davom. Hovorí sa o slobode: že si každý môže dávať na Facebook presne to, čo sám chce. Možno to platí pre zvyšok sveta, ale pre Ježišovho nasledovníka určite nie! Príspevok haniaci politikov, rozširovanie článkov z neoverených zdrojov o čipovaní a očkovaní, to všetko jednoznačne získa viaceré lajky. Jeden a ten najdôležitejší tam ale nebude – ten Boží! Ak chce niekto veriť v konšpirácie, tak je to jeho slobodná vôľa, avšak mal by okamžite prestať šíriť svoje názory verejne a podnecovať v ľuďoch strach. Všetci potrebujeme nádej; potrebujeme veriť, že aj keď sa okolo nás akosi všetko rúti, Boh to má pod kontrolou. Povzbudzujme sa teda vzájomne aj prostredníctvom sociálnych sietí a dajme Stvoriteľovi možnosť, aby liečil, obviazal rany, posilnil...

Pripravila MB

Mgr. Michaela Mihoková ukončila štúdium v odbore masmediálna komunikácia na Univerzite sv. Cyrila a Metoda v Trnave a je členkou farnosti ECM v Trnave, kde slúži v detskom a modlitebnom tíme.

Nechcel nosiť pioniersku šatku

14. 1. 2021 bol do večnosti odvolaný brat **Vladimír Václavík** zo Sereďe. Božej rodine bude veľmi chýbať.

Na základnej škole bol Vlado spolužiakom môjho brata Luboša. Keď mali všetci nosiť pionierske šatky, oni dvaja v triede odmietli. Vlado uveril v Pána Ježiša ako mladý chlapec. Do zboru ECM Sereď chodil v rokoch 2012 – 2018 a prežil tu *„obnovu, na ktorú nezabudne“*, ako mi nedávno povedal. Vladi bol horlivý modlitebník, povzbudzovateľ, otvorený, priamy, milujúci Ježiša. Keď v posledných rokoch bojoval s choro-

bou, nest'ážoval sa; chválil Boha, v nemocnici hovoril iným o nádeji, ktorú máme v ŇOM.

Rád spieval a uctieval svojho Pána v spevokole; hrával aj v scénkach, keď Diakonia organizovala charitatívne koncerty. V Hansovom vianočnom príbehu hral starostu, vo veľkonočnom príbehu veľkňaza. Neodmietol hrať ani rolu starého dedka v scénke o pravom význame Vianoc. Veľmi pomohol pri stavebných prácach s parkoviskom v seredskom zbore, mal ochotné a štedré srdce.

Na pohrebe zaznelo: „Ak sme začali s Bohom nadšene kráčať, veľmi podstatné je, aby sme vytrvali vo viere a v láske v Neho až do posledného výdychu nášho života.“ S našim bratom sme sa rozlúčili slovami: „*Tam hore, kde všetko zdobí jas, chcem raz prísť, chcem vidieť Božiu tvár...*“

Milena

Nečakané povzbudenie

Minulý rok pred Vianocami sme v rodine prežili trocha napätia. V sobotu večer sa naša dcéra s'ážovala na bolesti brucha a niekoľkokrát vracala. Hneď sme sa začali obávať, že by to mohol byť zápal slepého čreva. A tak sme sa vydali na pohotovosť so zbalenou taškou, ak by ju hneď chceli prijať do nemocnice. A tak sa aj stalo. Ešte v noci ju prijali na pozorovanie, ale na druhý deň sa ukázalo, že bude potrebné operovať. V období, ktoré teraz prežívame, sme sa obávali nákazy v nemocnici. Nestalo sa však nič také; všetko dobre dopadlo, operácia prebehla bez problémov. Pán vypočul naše modlitby i modlitby všetkých ďalších, ktorí sa za ňu prihovárali.

Okrem toho prišlo aj povzbudenie a spriemnenie času v nemocnici od neznámej skupiny ľudí. V jedno poobedie sa zrazu ozval spev; išiel zvonka, spod okien. Stelka hovorila, že zrazu počula pesničku, ktorú pozná z kresťanských táborov, a potom aj ďalšie.

Väčšinu známych, niektoré neznáme. Pýtala som sa, čo na to ostatné dievčatá, s ktorými bola na izbe, a ich mamy (s niektorými dievčatami boli v nemocnici mamy). Nik neprotestoval, naopak, započúvali sa do melódií a slov. Vo vedľajšej izbe si jedna mamička i „pohmkávala“ známú melódiu – poznala tie piesne.

Možno sa nám zdá taká služba zbytočná, ale uvedomila som si, že nie je. Ľudia v izbách mali takto možnosť počuť evanjelium: v slovách piesní znela radostná zvesť o Božej láske. Niektorí tam ležia naozaj s ťažkými diagnózami a obzvlášť na detskom oddelení nie je ľahké tomu čeliť. Táto neznáma skupina kresťanov sa rozhodla priniesť nádej v slovách kresťanských piesní. Vďaka Bohu za to, že boli ochotní obetovať svoj čas a pohodlie vykúrenej modlitebne a prišli potešiť neznámych ľudí!

Lenka Procházková

Zaujatost' Bibliou

Kedy ste naposledy skúsili, že to, čo ste čítali v Biblii, je aktuálne, pravdivé a živé? Nedávno som mal obavu z ľudí, ktorí vyvolávali napätie a snažili sa ma falošne obviniť. Snažil som sa bojovať a brániť rôznymi spôsobmi. A potom sa ku mne dostalo Slovo z Izaiáša (ROH; Iz 51, 12 – 13a): „*Ja, ja som ten, ktorý vás teším! Ktože si ty, že sa bojíš mizerného človeka, ktorý zomrie, a syna človeka, ktorý bude ta daný, aby bol ako tráva? A zabúdaš na Hospodina, ktorý ťa učinil, ktorý rozťahal nebesia a založil zem...*“ Nepokoj a strach začali slabnúť a ja som znovu zistil, aké úžasné je okúsiť silné potešenia Božích zaslúbení z Písma!

Jedným z dôvodov, prečo k nám Písmo neprehovára, je, že k nemu pristupujeme príliš obyčajne (všedne, zo zvyku, narýchlo... bez toho, aby sme si uvedomili, aké a čie je to Slovo). Pred pár dňami ma zaujali 2 citáty od časovo vzdialených Božích služobníkov – ale hovorili to isté: ako správne pristupovať k Písmu.

Najprv ten starší, mne nie veľmi známy Izák Sýrsky (7. st) hovorí: „Bez modlitby, bez toho, aby si nepoprosil Boha o pomoc, nepribližuj sa k tajomným slovám Písem. Povedz: ‚Páne, daj mi poznať silu, ktorá je v nich.‘ A tak modlitbu považuj za kľúč k odhaľovaniu pravdy, ktorá je v Písme.“ Ten druhý, T. D. Jakes, známy súčasný kazateľ z USA, hovorí, že keď ide čítať Bibliu, robí to tak, akoby ju čítal prvýkrát. Snaží sa odložiť všetky poznatky a komentáre, ktoré o danom Písme pozná, a v úcte a pokore čaká na to, že Boh k nemu prehovorí.

Zaujatost' Bibliou bola témou Aliančného modlitebného týždňa (10. – 17. 1. 2021), ktorého sa zúčastňujeme v našom zbore už roky. Tento rok bol iba formou online, ale verím, že ľudia, ktorí sledujú naše online vysielania na Facebooku a YouTube (pod názvom ECM Trnava; *pozn. redakcie*), sa k modlitbám pripojili.

Dostali sme ohlasy od niektorých z BJB, AC, ECAV a iných. Spoločná modlitba bola vždy začiatkom Božieho konania. Tento rok téma ukazuje na dôležitosť Písma. A keď sa Písmo a modlitba správne kombinujú, výsledkom je Božie pôsobenie, a to dokonca nad mieru, ktorú očakávame.

Či nepotrebujeme od Pána nové posilnenie? Či je už všetko v našom vzťahu k Bohu v poriadku? Či nás nenašiel minulý rok trochu nepripravených? Vieme žehnať aj tých, čo nám zlorečia? Bude nás Boh môcť použiť na budovanie svojho kráľovstva aj v novom roku? Budeme presadzovať Božiu vôľu?

V „najkrajšom texte na svete“, ako nazýva C. S. Lewis 19. žalm, kráľ Dávid nadšene hovorí o tom, aký všetko zahŕňajúci a dobrý je Boží zákon. – Aká nespútaná radosť a aké neobvyklé nadšenie pre Božie slovo! V Týždni modlitieb 2021 sa modlíme, aby Boží Duch robil v nás to isté, čo urobil s Dávidom. Modlíme sa, aby sme znovu objavili transformujúcu a inšpirujúcu silu Božieho slova: aby sa ľudia v Európe mohli znovu tešiť z Bohom danej múdrosti a radosti (v. 7 – 8). Snívame o ľuďoch, ktorých oči žiaria (v. 9), pretože prišli do kontaktu s Božím život dávajúcim Slovom. Spoločne sa modlíme, aby ľudia našli pokrm a život v Ježišovi Kristovi v Biblii.

Luboš Tagaj

Kto je nová superintendentka českej oblasti ECM?

Rozhovor s Ivanou Procházkovou

Ivana Procházková má 50 rokov. S manželom Petrom (54) majú tri deti: dcéry Barboru Justýnu (20) a Karlu Anselmu (18) a syna Petra Bernarda (16).

Odkiaľ pochádzaš a aká cirkevná tradícia ťa formovala?

Narodila som sa v Brne. Obaja moji rodičia učili na brnenskej univerzite, maminka filozofiu a etiku a otecko všeobecnú psychológiu. Môj brat pôsobí

už veľa rokov na filozofickej fakulte v Brne, je bohemista, venuje sa tvorivému písaniu, teórii prekladu; sám prekladá a píše básne. Mala som krásne detstvo, milujúcich a milovaných rodičov a brata, to je veľký dar. V Krista som uverila počas štúdia na vysokej škole v Brne. Pokrstili ma v roku 1993 v zbere ČCE v Brne. Vtedy sa poskladali posledné dieliky skladačky: Vnútoraná túžba po zmysle sveta a vlastného života, ktorú som prvý raz pocítila niekedy na začiatku puberty, prerástli z Božej milosti do túžby po Bohu samom. Ako domček z karát sa zosypala moja predstava, že kritický rozum je nezlučiteľný s vierou v Boha. Na jednej konferencii na filozofickej fakulte v Brne, kde som vtedy študovala, bol hosťom evanjelický farár Jan Pokorný. „Biblia v umení“ – tak nejako, zdá sa mi, znela vtedy téma konferencie. Všetkých akademikov vtedy „strčil do vrečka“ láskavý starší pán v trocha ošumelom obleku. Šokovalo ma, že tento veľmi vzdelaný muž je evanjelickým farárom. Potom som začala chodiť na biblické hodiny a objavovať Markovo evanjelium. Na biblických hodinách sa schádzali hlavne seniori, z toho tra-

ja farári na dôchodku s manželkami. Prijali ma medzi seba s odzbrojujúcou láskavosťou. Reformovaná a luterská tradícia ma tak formovali ako prvé. Neskôr sa pridali ďalšie.

Tvojím prvým študijným odborom nebola teológia. Ako ťa v tvojom teologickom myslení ovplyvnila hudobná veda a estetika?

Hudobná veda a estetika sú krásne vedy, ale nie veľmi užitočné. Teológia je myslenie viery, ktoré reflektuje a vedie život viery. Teológia je tiež krásna. Dobrá teológia je však súčasne veľmi užitočná. A naopak, zlá teológia je veľmi nebezpečná. V tom vidím hlavný rozdiel medzi umenovedami a teológiou. Ale na štúdium na filozofickej fakulte spomínam veľmi rada. Koniec koncov, všeličo sa hodilo aj neskôr – napr. pri vedení speváckeho zboru v Plzni-Lochotíne, alebo keď sme v Maranathe točili film Narodenie Pána na hudbu Bohuslava Martinů. Umenie má úžasnú výpovednú hodnotu v rámci veľkých spoločenských i existenciálnych tém a, samozrejme, tiež v otázkach viery.

Čo si najviac ceníš na metodizme a čo by podľa teba mali metodisti opustiť?

Vyložene opustiť azda nemusíme nič. Možno len prehodnotiť niektoré dôrazy, upresniť ich a mierne posunúť akcent. Táto stratégia sa v teológii uplatňuje už po stáročia. Máme v tom prax. Teraz vážne – myslím, že istú revíziu potrebuje učenie o kresťanskej dokonalosti. Ale to nehovorím nič nové. Ako dôležitý sa ukázal dôraz na to, že ide najmä o smerovanie, a to smerovanie k láske. V metodizme si osobne cením dôraz na „konajúcu lásku“, „konajúcu vieru“. Osobná zbožnosť, ktorá vedie k zapojeniu sa

do života zboru a do služby mimo hraníc zboru, teda angažovanosť cirkvi v spoločnosti už je súčasťou. Ale to už nie je špecificky metodistický dôraz. Myslím, že pomerne značný potenciál má tzv. náuka o posvätení. Žiť „v tieni“ obrátenia či znovuzrodenia môže byť totiž veľmi frustrujúce. Obrátenie ako „zlatý vek“ je nesporne elektrizujúcim impulzom pre misijné pôsobenie cirkvi. Avšak keď na ňom ustrnieme po prvom obrátení na veľa ďalších rokov, sme de facto odsúdení k trvalej nostalgii alebo dokonca frustrácii. Nech sa snažíme ako snažíme, naša horlivosť pre Pána, nadšenie viery či radosť už väčšinou nie sú tým, čo bývalo, keď sme kedy si uverili. Náuka o posvätení je zaslúbením, že náš vzťah s Kristom sa s pribúdajúcimi rokmi môže prehlbovať, zrietať, byť pravdivejší a oveľa bohatší ako na začiatku našej cesty viery. Tretia vec, ktorú by som rada spomenula: I napriek tomu, že ako českí metodisti sme do určitej miery preberali a preberáme i dnes historicky zakorenený antagonizmus „katolíci verzus protestanti“, nie sme ním, myslím, neprekonateľne zaťažení a zviazaní. Máme niektoré spoločné dôrazy ako s prebudeneckými a evanjelickými cirkvami (napr. misijné nasadenie, osobné obrátenie), tak aj s rímskokatolíckymi (napr. už spomenutú náuku o posvätení). Na mnohých rovinách v teológii, v spôsobe slávenia bohoslužieb, v zbožnosti môžeme sami seba chápať niekde „na moste“. Most, rovnako ako aj láska, ktorá je cieľom obrátenia a posvätenia, môže spájať. K tomu pristupuje skutočnosť, že nie sme len národnou cirkvou, ale súčasťou väčšieho celku, súčasťou globálnej cirkvi. To nám pomáha neutopiť sa vo vlastných lokálnych problémoch a témach. Myslím, že v tom tiež tkvie značný potenciál, ktorý ako ECM vo svojom priestore máme.

Akými zbormi ECM si prešla a čím ťa táto skutočnosť obohatila?

Do členstva v ECM som vstúpila v malinkom zbere v Brne v roku 1997. Určitou skúškou tu prešlo moje povolanie do kazateľskej služby. Uverila som v „inej cirkvi“. Musela som si na-

novo usporiadať, čo robí cirkev cirkvou, v čom je koreň kazateľskej služby a pod. Na prvé kazateľské miesto som potom nastúpila v Plzni-Lochotíne. Bohoslužby vtedy prebiehali v prenájme na Strednej zdravotníckej škole na Karlovárskej ulici. Keď som v septembri roku 1999 nastupovala do služby, ukončovala sa stavba kostola v Bolevci a začínal program v misijnom autobuse EMK-mobil. Stál vtedy na Žlutickej ulici na sídlisku a potom na Třemošnej. Z Plzne som najskôr dochádzala do Stříbra, neskôr do Horšovského Týna. Krátko som slúžila v Maranathe, asi tri roky ako študentská farárka na našom seminári v Prahe-Vršovicích. Nakoniec to bola Praha-Ječná a spolu s ňou Sedlčany. Na všetky miesta spomínam rada, i keď prvý zbor (pre mňa Lochotín) sa vtlačí do človeka asi najviac. Ale všade sú ľudia, ktorých mám veľmi rada, vznikli mnohé priateľstvá. A všade boli, samozrejme, aj ľudia, s ktorými sme sa na všetkom nezhodli. Ale to je normálne. Na to pekne človek rád spomína a najviac sa asi učí z toho, čo bolo ťažké, a z chýb, ktoré urobil.

Na čo si chceš vo svojej práci superintendenty dávať pozor?

Na to, na čo sa snažím dávať pozor už teraz: nezabudnúť – *Som len hosť na zemi, neskrývaj predou mnou svoje príkazy!* (Ž 119, 19).

Jedným z rizík cirkvi je štiepenie. V čom podľa teba spočíva podstata lojality voči cirkvi a kedy je podľa teba, naopak, nutné odísť?

Myslím, že vzťah k cirkvi, ktorej sme členmi, má určitú obdobu v našich medziľudských vzťahoch. Máme vzťahy dynamické, vlašné, rezervované, láskyplné. Lojalitu a odchod, ktoré si spomenul, vnímam niekde na širokej škále medzi láskyplným, zodpovedným a pokorným vzťahom na jednej strane a ľahostajnosťou, averziou až odmietnutím na strane druhej. Cirkev má mnoho tvárí, prejavov; tvorili a tvoria ju veľmi rôzni ľudia. Pomáha, keď nemáme prehnane očakávania. Keď si predstavím príbehy ľudí, ktorí opustili našu cirkev v posledných rokoch, myslím, že nakoniec vzťah každého

z nás k cirkvi vypovedá tiež veľa o nás samých. Lojalita, na ktorú si sa pýtal, sa, myslím, dá dlhodobo ukotviť jedine vo viere, že Boh mi „môj“ cirkev daroval, aby sme v nej spoločne rástli v Kristovi. Je to vážnejšie. Je namieste cirkev dokonca milovať, prijať za ňu v pokore zodpovednosť a vidieť v nej prítomného Krista. To je omnoho viac ako lojalita. Avšak pokiaľ tvoja otázka smerovala k štiepeniu cirkvi v otázke LGBTQ, potom chcem povedať, že UMC je predovšetkým hlboko rozdelená v USA. My sme boli do tohto konfliktu tak trochu vtiahnutí nepriamo. Ovplyvniť udalosti v USA môžeme minimálne, ale čo môžeme ovplyvniť, je dianie v tejto otázke v našom priestore – v našich zboroch, v našej Centrálnej konferencii. Už teraz prebiehajú diskusie a mnohé sú ešte pred nami. Kristus nás povolal žiť a viesť tieto rozhovory v láske, v pravde, v zodpovednosti a v pokore. Iné konanie ako v tomto duchu nemôže mať dlhodobý úspech.

Ako by podľa teba mala v cirkvi prebiehať diskusia, aby sa nezvrhla na polemiku?

Diskusiu aj polemiku chápem pozitívne. Čo považujem za neplodné, sú jalové diskusie; debaty, v ktorých ide v skutočnosti o niečo celkom iné, ako sa prezentuje. Skryté boje o moc, manipulácia, jalové pseudoduchovno; to nielen unavuje, ale aj škodí, rozleptáva spoločenstvo a rýchlo rozbieha, čo sa roky „v pote tváre“ budovalo. Pokiaľ teda diskusia, potom taká, ktorá slúži životu, jeho ochrane a rozvoju. A diskusia k veci, v pravde, zdvorilo; strážiť si vlastné motívy, počúvať, myslieť, poctivo a solidárne argumentovať.

Ako sa podľa teba má cirkev angažovať v spoločnosti v dobe, ktorú žijeme teraz?

V prvom rade angažovať sa. Na niektoré oblasti života spoločnosti sme rezignovali, niektorých sa bojíme. Napr. politiky. To nie je dobre. Viera sa týka celého človeka; všetkého, čím sme a čo robíme. V ČR sme malou cirkvou, nemusíme ale všetko robiť sami a ináč ako ostatní. V politike, v umení, v zdravotníctve, v so-

ciálnych službách, pri organizácii kresťanského vzdelávania alebo vzdelávania celkovo môžeme spolupracovať s ostatnými kresťanskými cirkvami; zároveň pozývať do kresťanskej služby aj ľudí, ktorí sú mimo cirkvi, ak vyznávajú rovnaké hodnoty Kristovho evanjelia. Spolupráca nemusí byť našou slabosťou, pokiaľ vieme, kto sme. V spolupráci je veľký potenciál. Ináč ale vnímam cirkev ako rodinu – rodinu viery – ako spoločenstvo ľudí, ktorí sú si navzájom oporou, pomáhajú si, resp. učia sa byť si oporou a pomáhať si. Cirkev vnímam ako priestor milostivej Božej blízkosti, v ktorom ako ľudia a ako kresťania môžeme dozrievať.

Si manželkou a matkou. Aké to je byť farrárkou a plniť aj tieto roly?

Považujem za veľký dar a milosť všetky tieto tri roly. Občas je „výzvou“ sklbiť ich dokopy, ale zároveň si neviem predstaviť, že by som nejako tieto roly vo svojom živote oddelila. Je to akési silové pole, v ktorom zažívame mnoho radosti; silové pole, v ktorom sa môžeme učiť z chýb. Učiť sa nové veci a dúfam, že dozrievať. Ten súbeh má celkom peknú dynamiku.

Myslíš, že ženy majú v cirkvi nejakú špecifickú úlohu (na rozdiel od mužov)? Akú?

Verím, že v cirkvi ako v Kristovom tele má všetko svoje miesto, a to z veľkej Božej milosti a moci. Nielen ženstvo žien a mužstvo mužov, ale aj bohatstvo a chudoba, život a smrť, nakoniec aj naše slabosti, pády a hriechy, i keď bez nich by sme sa asi radi zaobišli. Je otázne, čo vnímam ako špecificky ženské. Ale vlastne áno, myslím, že existuje niečo ako „ženská spiritualita“, niečo, čo skôr pokladáme za „ženský“ a „materský“ rozmer lásky, angažovanosti a pod. A potom tu máme trebárs aj tzv. „ženské stratégie“ komunikácie. Spasenie a kultiváciu potrebuje aj to „mužské“, aj to „ženské“.

Aká je tvoja predstava o práci superintendenty? Na aké oblasti sa chceš zamerať?

Najskôr budem musieť zistiť, čo všetko sa zdá, že mám robiť. Zadávatel'ov bude viac:

kazatelia, zbory, úrady, výbory, kancelárie (napríklad aj tá biskupská). Rozpoznať potom, čo je skutočne potrebné v danú chvíľu – to už považujem za veľké umenie. Modlím sa za to, ale aj za to, aby som bola vnímavá na Boží hlas a na hlasy z radov kolegov, zborov, skrátka na hlasy ľudí, s ktorými budem mať do činenia. To znie veľmi všeobecne, ale vlastne je to jedna konkrétna vec: rozlišovanie. To vnímam ako dôležité. V mnohosti hlasov rozlišovať: dôležité od nedôležitého, dobré od zlého, správne nastaviť priority. Na čo sa chcem zamerať? Okrem toho, čo som už spomenula, ako cirkev potrebujeme, myslím, viac „zapustiť korene“. Vedieť a žiť vo vedomí, odkiaľ a kam ako spoločenstvo ideme. Aké je naše miesto medzi ostatnými kresťanskými cirkvami v našej krajine. Hovoríme tomu „vedomie vlastnej „identity““ alebo tiež „vízie“. S tým potom súvisí mnoho ďalších oblastí života cirkvi: misia, diakonia, dôrazy v pastorácii, personálna politika, hospodárenie a iné.

A máš nejakú víziu do budúcnosti, čo sa týka ECM?

Samozrejme, mám svoje predstavy, sny aj obavy. O svojich „osobných“ prioritách som sa už zmienila. Čo sa týka vízie ECM – na nej musíme pracovať spoločne. Pracovať, aby bola konkrétna, a pracovať spoločne, aby to bola naša spoločná vízia. Jedine potom má vízia šancu naplniť sa. Nebudeme však pracovať „na zelenej lúke“. To jednak netreba, a ani by to nebolo dobré. Osobne by som si priała, aby sme boli odvážni, aby sa nám budúcnosť len „neprihodila“. Spoločenská, politická, hospodárska situácia, v ktorej žijeme, sa prudko vyvíjajú. Priała by som si cirkev, ktorá má zároveň „hlboké korene“ a zároveň „krídla“.

Čo zdedíš po svojom predchodcovi? V čom chceš pokračovať a o čom si myslíš, že je už uzatvorené?

Petr myslí a pracuje strategicky. Naštartoval prácu niektorých celocirkevných výborov, ktoré urobili a robia skvelú prácu. Prijali sme stratégiu pre prácu diakonie, stratégiu pre sprá-

vu financií, pracujeme na stratégii služby mládeže a mladých dospelých. Sme v procese odluky cirkvi od štátu. To všetko boli a sú dôležité kroky. Za veľký poklad považujem to, že medzi kazateľmi panuje veľká miera vzájomnej dôvery, solidarity a priateľstva. Za posledné roky sme zrastali s celosvetovou United Methodist Church (UMC), ktorej sme súčasťou. Dalo to dosť roboty, ale malo a má to veľa pozitív. Teraz sa však prejavuje aj druhá, odvrátená strana globálneho charakteru našej cirkvi, zasahuje nás delenie svetovej metodistickej cirkvi. Každá minca má dve strany. Súčasťou českej ECM je aj anglicky hovoriaci zbor a rusky hovoriaci zbor. V rámci ekumény máme, myslím, dobrú povest'. Vlastne o ničom si netrúfam tvrdiť, že je uzatvorené. Spoločenosť sa vyvíja a my s ňou. A nikdy nevieme, na akej rastlinke vyraší nový výhonok. A to myslím v pozitívnom aj negatívnom zmysle.

Rozhovor viedol v máji 2020 Petr Vaďura. Ivana Procházková nastúpila do funkcie superintendenty v januári 2021.

Z češtiny preložila Lenka Procházková

Bezpečne v manželstve

Ktoré oblasti pomáhajú, aby bolo manželstvo bezpečným miestom?

ZÁVÄZOK – PRIJATIE – PRIATELSTVO – ODPUSTENIE.

Čo pocit bezpečia vo vzťahu ohrozuje?

KRITIKA – EGOIZMUS – NEÚCTA – NUDA.

Nápady a zaujímavé videá ku každej téme sú na ntm.sk

Sčítanie obyvateľov 2021

Vážení členovia a priatelia Evanjelickej cirkvi metodistickej (ECM) na Slovensku,

naša cirkev pôsobí na území Slovenska už takmer 100 rokov. Služba ECM je rôznorodá a zahŕňa v sebe viacero programov a aktivít: evanjelizačné, diakonické a vzdelávacie; prácu s deťmi, mládežou, so ženami a so seniormi; bohoslužby, skupinky, modlitebné a biblické hodiny, koncerty a mnoho ďalšieho. Pre niektorých z Vás sa ECM stala duchovným domovom; niektorí možno len občas navštívite alebo aj podporíte nejakú jej aktivitu či konkrétny cirkevný zbor; a možno patríte k tým, ktorí iba prejavujú priazeň jej službe. V mene slovenskej ECM sa Vám chcem poďakovať za Vašu pravidelnú i občasnú modlitebnú, finančnú a praktickú podporu pri jej budovaní a pri šírení evanjelia. Službu našej cirkvi môžete podporiť aj pri nastávajúcom sčítaní ľudu, a to tým, že sa prihlásite k našej cirkvi. Sčítanie ľudu prebehne v dňoch 15. 2. – 31. 3. 2021 elektronicky na stránke www.scitanie.sk, kde zároveň nájdete všetky potrebné informácie.

Veríme, že aj vďaka Vašej podpore (nielen) pri sčítaní ľudu, bude môcť naša služba v ďalších rokoch rásť. Túžime vidieť, ako čoraz viac ľudí nájde záchranu v Ježišovi Kristovi, a to aj cez službu ECM na Slovensku, a veríme, že aj Vy budete vo väčšej či menšej miere súčasťou tejto stále aktuálnej misie.

Štefan Rendoš, superintendent ECM

Zdroj: Pixabay

Obzretie za rokom 2020

S Božou pomocou sa napriek ťažkému roku mohli v našej cirkvi uskutočniť niektoré akcie. Väčšina sa konala v lete a všetky si vyžadovali odhodlanie, ochotu a modlitebné nasadenie. S vďačnosťou si tieto hlavné udalosti chceme pripomenúť:

- Dva Večery modlitieb a chvál vo februári v Sereďi a v Slavkovciach
- Spoločné slávenie Večere Pánovej na Zelený štvrtok (online)
- Modlitebno-pôstna reťaz zborov (na jar a na jeseň)
- Pastorka, Oblastná a Výročná konferencia (online)
- Letný pobyt stanovákov v Račkovej doline
- Inštalácia nového kazateľa v Gerlachove
- Pouličné evanjelizácie v Dolnom Kubíne a v Trnave
- Vodný krst v Gerlachove
- Denný letný tábor v Trnave
- Deň pre deti v Slavkovciach
- Večery hudby a piesní v Trnave (aj online)
- Koncert Fusionu v Dolnom Kubíne (online)

Ako cirkev sme sa zjednotili v modlitbách za našu krajinu, za vládu i za aktuálnu situáciu, za chorých, za zdravotníkov. Niektorí sa zapojili ako dobrovoľníci pri celoplošnom testovaní. Modlili sme sa aj za tých, ktorí boli plní obáv alebo stratili zamestnanie. Hľadali sme spôsoby, ako sa vzájomne podporovať, a to aj telefonátmi. Niektoré zbory začali vysielat' bohoslužby online.

A tak, keď sa obzrieme späť, chceme pozerat' s vďačnosťou a dopredu sa chceme dívať s nádejou.

Dobrá rada od 85-ročnej panej

Tak dobre spí, že chodí neskoro na raňajky a rozveseľuje spolubývajúce. ☺

Má 85 rokov a je výnimočná. O svojom ťažkom živote nerozpráva, tak si niektorí myslia, že ho mala bezstarostný, a preto je taká veselá. Každá klientka (je tam asi 20 žien) má niečo za sebou, a každá je smutná, že sa dostala na „staré koléná“ do domova dôchodcov.

Na jej izbu často zaklopú. Ona všetkých pekne a s úsmevom privíta. Nedávno prišla jedna pani s tým, že nevie spávať. Rozmýšľa o svojom živote: dcéra sa rozviedla, syn má problémy... A potom má zlé sny. „Čo dávate niečo jest' tým zlým snom, banány alebo jabĺčka?“ chce ju Jolika rozveseliť. „Ako ožívujete tie zlé myšlienky? Čo im dávate umelé dýchanie?“ ☺ – „Nie, veď to mi príde samo na myseľ,“ odpovedá smutná pani. „A ty si neoživuješ svoje trápenie?“

„Ešte to!“ odpovedá Jolika. „To všetko zlé, čo som odmalička prežila, by som mala oživovať teraz, keď nám je tu dobre, ako nám ešte nebolo? (Smeje sa.) Neperieme, nežehlíme, nevaríme, len ležíme, rozprávame sa, máme všelijaké dobroty (smeje sa, lebo nie vždy jej jedlo chutí). Keď chcete spať, najprv sa pomodlite. Už na tie zlé veci nemyslite. Ráno vás bude musieť prísť vedúca zobudiť.“ ☺

Pani má obavu, či nezomrie, keď bude tak tvrdo spať. „Čo by ste zomreli. Ja to tak robím a stále som tu. Všetko poviem Pánovi Ježišovi, vyčistím si srdiečko, vyháďzem z neho kamienky, halúzky, všetku špinu, pekne si ľahnem a spím, lebo mám pokoj v srdci. Spím tak silno, že na raňajky namiesto o 7.30 prídem o 8.15. ☺ Nebojte sa, len to skúste.“

Asi o tri dni sa stretli na chodbe cestou k obedu. Pani je usmiata a hovorí Jolike: „Začala som to praktizovať. Modlila som sa aj svojimi slovami, ako si mi radila. Už je to lepšie. Prídem ti to všetko povedať.“

Pod'akovanie Diakonie ECM

Na začiatku pandémie bol nedostatok rúšok. Dobrovoľník Michal ušil 200 kusov, rozosielať sme ich najmä poštou; kazateľka Štefka šila a rozdávala v Partizánskom. Služba v DSS bola obmedzená, ale kým sa dalo, navštevovali sme Betániu v Bratislave, sestru Joliku v Šintave, slúžili sme v Michalovciach, vo Veľkých Kapušanoch a rôznym spôsobom sme pomáhali ľuďom okolo nás, ktorí to potrebovali. Pokračoval aj rozvoz jedla v spolupráci s Tescom vo Veľkých Kapušanoch a v Kráľovskom Chlmci do núdzných rodín v okolí, na cestovné sme prispeli tiež z 2 % dane. Váš súcit a ochotné srdce ste viacerí prejavili pri dvoch zbierkach: 1. pomoc trom rodinám, ktorým zhoreli v Slavkovciach domy, a 2. pomoc Marekovi z Trnavy, ktorý po páde z lešenia zostal ležať s komplikovanými zlomeninami nôh a jeho zotavovanie bude dlhodobé. Za obidve zbierky obdarované rodiny srdečne ďakujú. *Preto som pokladal za potrebné poprosiť bratov, aby najskôr išli k vám a pripravili váš vopred ohlásený dar, aby takto pripravený bol prejavom vašej štedrosti, nie chamtivosti (2Kor 9, 5).*

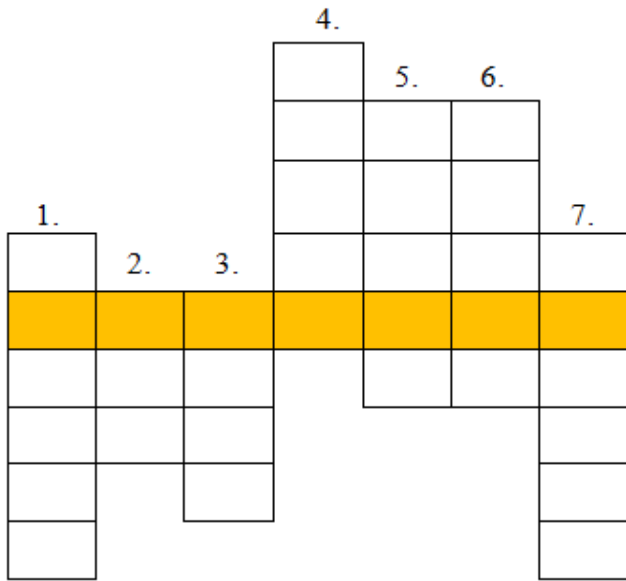
Ďakujeme, že spolu s Vami môžeme ľuďom prinášať Božiu lásku cez praktickú pomoc.

Milé dešti,

pozdravujem vás a prajem vám požehnaný nový rok 2021. V Liste apoštola Jakuba v Novej zmluve sa dočítame, že Božie slovo je ako _____,

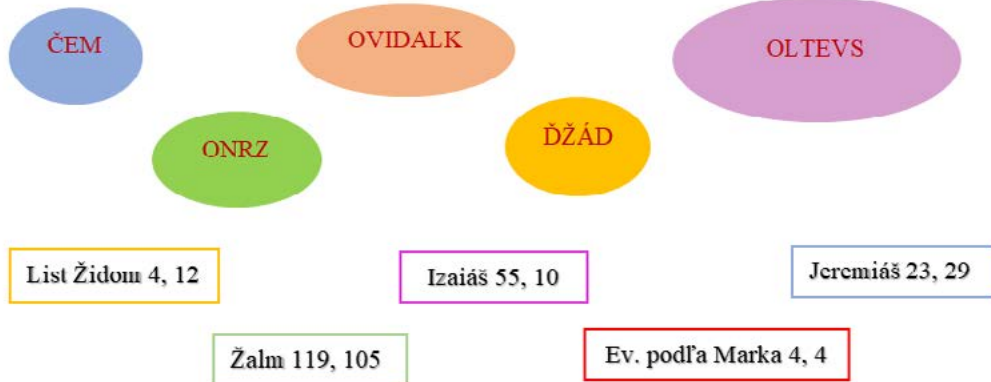
(doplň z tajničky)

v ktorom môžeme vidieť samých seba takých, akí naozaj sme.

1. Ktorý prorok je prvým z veľkých prorokov zaznamenaných v Starej zmluve?
2. Ako sa volala Moábčanka, ktorá odišla so svojou svokrou Noémi do Judska?
3. Ako sa volal starší syn Adama a Evy?
4. Kto je najväčší v nebeskom kráľovstve?
5. Čo bolo šiestou ranou na Egypt za čias faraóna?
6. Na akom pevnom základe stavia múdry muž?
7. Ako sa volalo dieťa, ktoré mama vložila do papyrusového košíka (vymazaného asfaltom a živicoou)?

V bublinách nájdí ďalšie pomenovania (čítaj sprava doľava), ku ktorým je prirovnávané Božie slovo; potom ich spoj s biblickými textami, v ktorých sa nachádzajú:

prípr. Henrieta Kociová

Holandská evanjelista Corrie ten Boom: „Nikdy sa nebojte dôverovať budúcnosti, ktorú (tajnička)...“

Autor: RINGO	jestvuješ	3	latinský (skr.)	pokry lepom	Pomôcky: Noah Capone	Antonov (skr.)	nevlastnil	ohorok	1	papagáj
výplň okien					subtropický strom					
Talian (čes.)					nečistí praním tadžická rieka					
Pomôcky: korec Pamir	väčšia otepka koralový ostrov					obraz zem. povrchu venoval				
argón (zn.)			klesalo na zem hotel v autobuse							stará dutá miera
decht				vlastnil severský kopytník				Závodný klub pena do kúpeľa		
zbavil chlpov						český súhlas tône				
zločinec gauner						predná časť hlavy smotana (čes.)				
Pomôcky: anona, Avela	talijský mafián v USA	znižený tón e 2			pletivá z povráz. nepohyboval sa					
english as a second language				odvážny človek úsilie						
značka kozmetiky			múr jeden zo zmyslov						atóm (čes.)	potreba kosca
4		O						podmienk. spojka osobné zámeno		
hraním opotrebovala (hovor.)						muž. meno (5. 12.) pl.miera (100 m ²)				
francúzsky tenista					množstvo vzniknuté nanesením					
Ema (dom.)					aróma (nem.)					

Blahoželáme

Lydka a Tomáš Stašovi z Dolného Kubína dostali vymodlený darček: volá sa **Stelka** a prišla na svet 8. 1. 2021. Šťastnej rodinke s vďačnosťou Bohu blahoželáme a prajeme Božiu ochranu, zdravie a veľa radosti, veď „*detský úsmev je jednou z najkrajších vecí na celom svete*“.

Brat **Milan Holeš** zo zboru Bratislava-Staré Mesto je jubilantom: v januári si pripomenul 70. výročie svojho narodenia. *Milý náš brat, k Vášmu sviatku Vám chceme popriať veľa Božieho požehnaní. Nech optimizmus, ktorým oplývate, aj naďalej zasahuje Vaše okolie. Nech Vás Hospodin žehná zdravím a silou na každý deň.*

Nádej a pomoc

Ak chcete venovať 2 % z dane pre dobrú vec, môžete ich darovať Diakonii ECM, ktorá je znovu zaregistrovaná.

Názov organizácie: Diakonia ECM

Sídlo: Panenská 10, 81103 Bratislava

Právna forma: Účelové zariadenie cirkvi a náboženskej spoločnosti

IČO: 30858798

Smútočné oznámenie

Sestra **Jolika Benáková** zo zboru Sereď bola vo veku nedožitých 86 rokov 30. 1. 2021 odvolaná do večnosti k svojmu Pánovi Ježišovi Kristovi. Od svojho obrátenia, ktoré prežila ako 25-ročná, verila každému slovu v Biblii a radosť zo spasenia rozdávala do poslednej chvíle svojho života. Posledná rozlúčka sa konala 8. 2. 2021 na cintoríne v Šintave.

Vydáva: Evanjelická cirkev metodistická
Panenská 10, 811 03 Bratislava
Tel./fax: 02/5441 4468
Email: ustredie@umc.sk
www.umc.sk – tu sa nachádza Ohnisko
v elektronickej podobe.

ISSN 1339-2956
Ohnisko vychádza šesťkrát v roku.
Náklady na jedno číslo sú 0,90 eur + poštovné.
Prispieť môžete na č. ú.:
SK821111000006611690036,
VS: 9172 alebo poštovou poukážkou.

Ohnisko 1 – 2/2021 (10. 2. 2021)
Redakčná rada:
Milena BELKOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ
Luboš TAGAJ
Spolupracovníčka: Mariana KUŠIAKOVÁ

Dary na Ohnisko

V decembri 2020 prispeli na Ohnisko: K. Bérešová 25 €, H. Elizeušová 10 €, B. Holešová 10 €, M. Procházková 15 €, A. Zahradská 20 €, dvaja nemenovaní darcovia 115 €, zbor Bratislava-Staré Mesto 60 €, zbor Jenkovce 40 €, zbor Trnava 150 €. *Ďakujeme!*

Prihláste sa k ECM

V tomto roku sa budeme môcť priznať k viere v Ježiša Krista aj pri sčítaní obyvateľstva. Sčítanie prebehne od 15. 2. do 31. 3. 2021. Vyznačte svoju náboženskú príslušnosť k svojej Evanjelickej cirkvi metodistickej, Slovenská oblasť (metodisti).

Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov

sa konal 18. – 25. 1. 2021 na tému: *Zostaňte v mojej láske a budete prinášať veľa ovocia* (por. Jn 15, 5 – 9). Každý deň sa premietali videá s biblickými zamysleniami, ktoré sú na YouTube. Na Slovensku sa zapojili ľudia zo 7 rôznych cirkví (od nás brat Štefan Rendoš a sestra Gabriella Kopas) v spoločnom úsilí, aby pozvali na modlitby. „*Nech nasledujúce dni posilnia moje spoločenstvo, môj vzťah s Ježišom Kristom. Nech posilnia moje prirastenie k Ježišovi Kristovi ako ratoliestky ku kmeňu viniča. Nech sú v tomto spojení posilnení moji bratia a sestry, kresťania na celej tvári zeme, ktorých ani nepoznám, ale žijú svoj život v spojení s Kristom a v závislosti od Krista. Nech všetci môžeme prinášať viac dobrého ovocia.*“ – z úvodnej modlitby brata Ivana Elka, generálneho biskupa ECAV a predsedu ERC.